

tydning ved legemsindgreb mod en sigtet. § 792 d vedrører legemsindgreb mod en ikke-sigtet, mens § 792 e indeholder nogle bestemmelser, der er fælles for alle legemsindgreb. Endelig reguleres i § 792 f politiets adgang til at opbevare og registrere oplysninger og materiale, der hidrører fra legemsindgreb, samt pligt til at destruere dette.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 og 8

Bestemmelserne i retsplejelovens § 199, stk. 3, og § 800, stk. 5, foreslås ophævet. Spørgsmålet om kønsfællesskab mellem den person, der underkastes et legemsindgreb, og den eller de personer, der foretager indgrebet, omtales i betænkningen side 66 ff.

Til § 1, nr. 2

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 758, stk. 1, om politiets adgang til i forbindelse med en anholdelse at ransage den anholdtes person foreslås i princippet opretholdt, idet sådanne indgreb er nødvendige af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn.

Bestemmelsen er dog i lovforslaget omformuleret, således at den svarer til sprogbrogen i kapitel 72. Det foreslås samtidig, at det i bestemmelsen præciseres, at den ikke rækker længere, end sikkerhedsmæssige hensyn nødvendiggør, og at bestemmelserne i lovforslagets § 792 e om forholdsmæssighed, om anvendelse af størst mulig skånsomhed, om kønsfællesskab mellem den undersøgende og den undersøgte person og om, i hvilke tilfælde en læge skal medvirke, også finder anvendelse på legemsindgreb i forbindelse med en anholdelse.

I tilslutning til den sikkerhedsmæssige undersøgelse af den anholdte person, der er hjemlet i § 758, stk. 1, kan der under iagttagelse af reglerne i kapitel 72 foretages efterforskningsmæssige legemsindgreb over for den pågældende.

Der henvises til betænkningen side 45.

Til § 1, nr. 3

Til § 792

Bestemmelsen indeholder i stk. 1 en angivelse af de straffeprocessuelle tvangsendgreb, der er omfattet af kapitel 72.

De indgreb, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, foreslår udvalget betegnet som legemsbesigtigelse, medens mere indgribende foranstaltninger foreslås betegnet som legemsundersøgelse, jf. stk. 1, nr. 2. Den af udvalget foreslåede sondring mellem legemsbesigtigelse og

-undersøgelse svarer ikke til den traditionelle juridiske teorisk skelnen mellem personlig ransagning og legemlig undersøgelse, jf. side 16. Om den nærmere fastlæggelse af lovforslagets sondring henvises til betænkningen side 40 f.

Bestemmelsen indebærer, at det i retsplejeloven – i modsætning til i dag – udtrykkelig beskrives, hvilke straffeprocessuelle tvangsendgreb der må karakteriseres som legemsindgreb. En mere udførlig eksemplifikation er givet i betænkningen side 38–39. Det er ikke tilsigtet herved at udvide adgangen til at foretage legemsindgreb. De mest intense indgreb vil kun yderst sjældent komme på tale. I nogle tilfælde vil de med den i dag kendte teknik af lægelige grunde ikke kunne gennemføres tvangsmæssigt, jf. betænkningen side 63.

Visitation af tøj og personfotografering er af praktiske grunde medtaget i reguleringen, selv om disse indgreb ikke er omfattet af den sædvanlige teoretiske definition af begrebet legemsindgreb, jf. side 42 og 43.

Efterforskningsmidler, der falder helt uden for begrebet »straffeprocessuelle tvangsendgreb« er ikke reguleret i lovudkastets kapitel 72. F.eks. vil politiet frit kunne iagttage en persons udseende og adfærd, såfremt den pågældende befinder sig på et frit tilgængeligt sted, se herom betænkningen side 36 med henvisninger. Om spørgsmålet, i hvilket omfang optagelse af fotografier af personer er omfattet af kapitel 72, henvises til betænkningens afsnit 2.5.

Adgangen til at undersøge tøj med hjemmel i kapitel 72 er begrænset til det tøj, som den pågældende er iført. Herved har indgrebet karakter af et accessorium til legemsindgrebet i øvrigt. Undersøgelsen af tøjet er i lovtæksten beskrevet med ordet »visitation«. Heri ligger, at kun en undersøgelse, der kan foretages straks og på stedet, er omfattet. En mere grundig undersøgelse, f.eks. på et laboratorium, falder udenfor. Visitationen omfatter derimod også undersøgelse af, hvad den pågældende har i lommerne, eller hvorvidt der mærkbart er genstande indsyet i tøjet eller fastgjort på kroppen under tøjet. En mere vidtgående undersøgelse af tøj, end lovforslagets kapitel 72 hjemler, eller undersøgelse f.eks. af en dokumentmappe, som den pågældende medbringer, vil kunne foretages med hjemmel i retsplejelovens kapitel 73 om ransagning.

Stk. 2 indeholder i lighed med den gældende § 797, stk. 4, en henvisning til den særlige regel i § 758, stk. 1, om legemsindgreb i forbindelse med en anholdelse.

Til § 792 a